

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ

V Bruselu dne 29.10.2004
KOM(2004) 728 v konečném znění

2004/0261 (CNS)
2004/0262 (CNS)

Návrh

SMĚRNICE RADY

kterou se mění směrnice č. 77/388/EHS s cílem zjednodušit povinnosti týkající se DPH

Návrh

SMĚRNICE RADY

kterou se stanoví pravidla pro vrácení daně z přidané hodnoty stanovené směrnicí 77/388/EHS osobám povinným k dani neusazeným v tuzemsku, ale v jiném členském státě

Návrh

NAŘÍZENÍ RADY

kterým se mění nařízení Rady (ES) č. 1798/2003 s ohledem na zavedení opatření správní spolupráce v oblasti zjednodušeného systému jednoho správního místa a postupu při vrácení daně z přidané hodnoty

(předložené Komisí)

ODŮVODNĚNÍ

1. Úvod

V říjnu 2003 předložila Komise sdělení přehodnocující přístup k dani z přidané hodnoty (DPH) z června 2000 a zavádějící nové iniciativy, které by měly být v budoucnu podle tohoto přístupu realizovány¹. Byl stanoven akční program zaměřený na čtyři hlavní cíle: zjednodušení, modernizace a sjednocení stávajících pravidel a užší správní spolupráce mezi členskými zeměmi v boji proti daňovým podvodům.

Sdělení označilo zjednodušení daňové povinnosti za jednu z klíčových oblastí budoucích jednání. Lze ho dosáhnout zejména tím, že osoby povinné k dani a vnitrostátní daňové úřady budou moci vzájemně komunikovat elektronickou formou.

V souladu s požadavkem Evropské rady ze dne 25. a 26. března 2004 je cílem práce na zjednodušení daňových povinností v oblasti DPH především určení konkrétních oblastí, které mají být zjednodušeny.

Na základě těchto závěrů sezvalo Irské a nastupující Nizozemské předsednictví na červenec 2004 ostatní členské země, aby předložily konkrétní návrhy na zjednodušení, které by vycházely z jejich vlastních zkušeností uplatněných na národní úrovni. Několik členských států navrhlo zjednodušení Šesté směrnice Rady o DPH, ale bylo rozhodnuto, že tento návrh nebude brán v úvahu v rámci Rady pro konkurenceschopnost, jelikož se jedná o program zjednodušení DPH spadající do kompetence Komise.

Na neformálním zasedání Rady ECOFIN konaném 11. září 2004, Nizozemské předsednictví otevřelo problém „Prosazování růstu snížením administrativní zátěže“. Předložený návrh tomuto cíli zcela vyhovuje.

Nedávno uveřejněný Evropský daňový průzkum² provedený Komisí v druhé polovině roku 2003 navíc potvrdil, že s největší daňovou zátěží se potýkají osoby povinné k DPH ve členském státě, na jehož území nejsou usazené (osoby neusazené). Podstatná část těchto osob dokonce ani neprovozuje v jiných členských zemích aktivity podléhající DPH, jelikož by se musely řídit místními daňovými předpisy o DPH. Této skutečnosti nasvědčuje i dokument vydaný sítí Evropských spotřebitelských center v roce 2003 o elektronickém obchodu. Zpráva označuje stávající režim DPH jako jeden z důvodů, proč hospodářské subjekty odmítají prodávat zboží spotřebitelům usazeným v jiném členském státě, než v členském státě usazení obchodníka. Na zjednodušení režimu DPH vydělají jak obchodníci tak i spotřebitelé, kteří tím pádem budou mít přístup k širšímu rozsahu zboží na Internetovém trhu.

---

¹ KOM(2003) 614 v konečném znění

http://europa.eu.int/comm/taxation_customs/publications/official_doc/com/com.htm

² SEC(2004) 1128

http://europa.eu.int/comm/taxation_customs/publications/working_doc/working_doc.htm

Stávající postup vrácení daně podle Osmé směrnice o DPH³ je tak administrativně náročný, že kvůli němu více než odhadovaných 53,5 % velkých společností nežádá o vrácení daně, na kterou jim vznikl nárok.

Hlavním cílem předloženého návrhu je proto zavést zjednodušující opatření, jejichž cílem je ulehčit daňovou zátěž osobám povinným k DPH, neusazeným v členském státě, kde podnikají.

Návrh zahrnuje šest konkrétních opatření :

- zavedení zjednodušeného systému jednoho správního místa platného pro neusazené osoby povinné k dani;
- zavedení zjednodušeného systému jednoho správního místa, kterým by došlo k modernizaci postupu vrácení daně stanoveného v Osmé směrnici;
- sjednocení zboží a služeb, u kterých mohou členské státy omezit nárok na odpočet;
- rozšíření využití postupu zpětného vyúčtování pro určité druhy obchodu mezi firmami neboli plnění business-to-business (B2B) uskutečňovaných neusazenými osobami povinnými k dani;
- zavedení zvláštního systému jednoho správního místa pro drobné podnikatele;
- zjednodušení smluv uzavíraných na dálku.

Těchto cílů bude dosaženo třemi samostatnými návrhy právních předpisů: úpravou Šesté směrnice Rady o DPH⁴, nahrazení Osmé směrnice Rady o DPH a úpravou nařízení Rady (ES) č. 1798/2003 o správní spolupráci v oblasti daně z přidané hodnoty⁵.

O této iniciativě se již rozsáhle diskutovalo se členskými státy i na otevřené internetové konferenci.

2. ZAVEDENÍ ZJEDNODUŠENÉHO SYSTÉMU JEDNOHO SPRÁVNÍHO MÍSTA

Podle stávajících předpisů musí osoba povinná k dani uskutečňující zdanitelná plnění, za která je povinná odvádět daň ve více než jednom členském státě, plnit daňovou povinnost k DPH

---

³ Osmá směrnice rady č. 79/1072/EHS ze dne 6. prosince 1979 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu - Úprava vrácení daně z přidané hodnoty osobám povinným k dani neusazeným v tuzemsku Úř. věst. L 331, ze 27. 12. 1979, s.11. naposledy pozměněná Aktem o podmínkách přistoupení České republiky, Estonské republiky, Kyprské republiky, Lotyšské republiky, Litevské republiky, Maďarské republiky, Republiky Malta, Polské republiky, Republiky Slovinsko a Slovenské republiky a o úpravách smluv, na nichž je založena Evropská unie - Příloha II: Seznam uvedený v článku 20 aktu o přistoupení - 9. Daně.

⁴ Šestá Směrnice Rady č. 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu - Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně (Úř. věst. L 145, 13. 6. 1977, s. 1) naposledy pozměněná směrnicí Rady č. 2004/66/ES (Úř. věst. 168, 1. 5. 2004, s. 35).

⁵ Nařízení Rady (ES) č. 1798/2003 ze dne 7. října 2003 o správní spolupráci v oblasti daně z přidané hodnoty a o zrušení nařízení (EHS) č. 218/92 (Úř. věst. L 246, 15. 10. 2003, s. 1) naposledy pozměněná nařízením Rady (ES) č. 885/2004 (Úř. věst. L 168, 1.5.2004, s. 1).

(přihlášení, daňová přiznání a odvody) v každém z těchto členských států. Vzhledem k tomu, že členské státy mají poměrně volnou ruku ve stanovení daňových povinností k DPH (obsah daňového přiznání a intervaly vrácení daně), musí se osoby povinné k dani potýkat s mnoha různými povinnostmi v několika členských státech.

V současné době je jedinou výjimkou z tohoto pravidla zvláštní systém jednoho správního místa pro neusazené osoby poskytující elektronické služby osobám osvobozeným od daňové povinnosti uvedeným v článku 26c Šesté směrnice o DPH. Co se týče služeb poskytovaných elektronickými prostředky (elektronický obchod)⁶, došla Komise v předloženém návrhu k závěru, že splnění daňové povinnosti by mělo být pro provozovatele elektronického obchodu z nečlenských zemí EU co možná nejjednodušší. V této věci Komise navrhla, aby stačilo, když se provozovatelé elektronického obchodu z nečlenských zemí EU přihlásí pouze v jednom z členských států. To jim umožní účtovat DPH ve výši stanovené v členském státě identifikace a v celém EU budou jednat pouze s jediným správcem daně.

Během jednání v Radě byl k tomuto návrhu učiněn pozměňovací návrh, který měl zajistit, aby DPH bylo účtováno ve výši stanovené v domovském členském státě spotřebitele. Nicméně směrnice Rady č. 2002/38/ES⁷ přijatá v červnu 2002 zachovala princip, podle kterého provozovatelé elektronického obchodu z nečlenských zemí EU mohou jednat pouze s jediným správcem DPH ve členské zemi dle svého výběru (zjednodušený systém jednoho správního místa).

Komise je přesvědčena, že by zjednodušený model mohl zjednodušit daňovou povinnost pro daleko širší spektrum obchodníků, než je stanoveno nyní. Na základě informací ze členských států Komise odhaduje, že v současné době je uvnitř EU přihlášeno celkem 250 000 plátců DPH, kteří mají obchodní vztahy s firmami usazenými v jiných členských zemích. Daleko více by měly z tohoto systému jednoho správního místa těžit zvláště evropské firmy, které podnikají v oborech s přeshraničním dosahem, podléhajících DPH v členských státech, kde nejsou usazeni. Jedním z hlavních dotčených podnikatelských oborů je zejména podnikání osob povinných k dani, které uzavírají smlouvy na dálku. Nicméně tento model by se dal použít i pro další typy plnění, zejména na dodání zboží s instalací nebo montáží, práce na nemovitém majetku, stěhovací služby, prodej na veletrzích nebo výstavách, atd.

Vzhledem k navrhovanému rozšíření použití postupu zpětného vyúčtování na dodání zboží s instalací nebo montáží, práce na nemovitém majetku a služby uvedené čl. 9 odst. 2) písm. c) Šesté směrnice Rady, by se zjednodušený systém jednoho správního místa pro tyto druhy plnění týkal pouze plnění spotřebitelské sféry, tedy plnění typu B2C. Na druhé straně na plnění typu B2B, kde se postup zpětného vyúčtování nedá použít, by se dal uplatnit zjednodušený systém jednoho správního místa.

To by v důsledku znamenalo, že když obchodník z EU uskuteční plnění podléhající dani ve členském státě, kde není usazený, mohou nastat dvě situace :

- buď si DPH bude účtovat spotřebitel postupem zpětného vyúčtování a neusazený podnikatel nebude mít oznamovací povinnost v členském státě zdanitelného plnění;

---

⁶ KOM(2000) 349 v konečném znění.

⁷ Směrnice Rady 2002/38/ES ze dne 7. května 2002, kterou se mění a dočasně upravuje směrnice 77/388/EHS, pokud jde o úpravu daně z přidané hodnoty uplatňované na služby rozhlasového a televizního vysílání a na určité elektronicky poskytované služby (Úř. věst. L 128, 15. 5. 2002, s.41).

- nebo bude neusazený podnikatel plátcem DPH a svou oznamovací povinnost bude moci splnit v rámci zjednodušeného systému jednoho správního místa;

To znamená, že pokud si obchodník zvolí zjednodušený systém jednoho správního místa, musí se přihlásit k DPH pouze v členském státě usazení.

Zjednodušený systém jednoho správního místa může být pro osoby povinné k dani alternativním řešením, jelikož je možné, že někteří podnikatelé, kteří už jsou přihlášení k DPH v zahraničním členském státě, budou chtít tento stav zachovat. Například obchodníka, který podává daňové přiznání za uplynulý rok v jediném zahraničním členském státě, nebude zjednodušený systém jednoho správního místa patrně zajímat. Na druhou stranu, obchodník, který zvolí zvláštní režim, se bude muset řídit pouze jediným a sjednoceným souborem povinností, které budou platit pro všechna jeho zdanitelná dodání zboží nebo poskytnutí služeb do zahraničních členských států. Tyto povinnosti bude moci plnit elektronickými prostředky, aby se informace dostaly snadno a rychle do každého členského státu spotřeby.

Odpovědnost za vyměření daně a kontrolu dodržování daňové povinnosti bude mít i nadále členský stát spotřeby, který uplatní vnitrostátní právní úpravu DPH (především co do sazby daně). Avšak neusazené osoby povinné k dani budou mít tu výhodu, že budou muset jednat (ohledně přihlášení k dani a daňových přiznání) pouze s jedním správcem daně a řídit se sjednoceným souborem právních povinností (přihlašovací formuláře, obsah a intervaly podávání daňového přiznání a pravidla týkající se odvodů a vrácení daně).

Nicméně je třeba připomenout, že :

- převody peněz budou muset být prováděny přímo mezi osobami povinnými k dani a členským státem spotřeby. Zkušenosti se stávajícím zvláštním režimem elektronického obchodu ukázaly, že manipulace s penězi převedenými osobou povinnou k dani je pro členský stát identifikace příliš administrativně náročná. Nezdá se však reálné, že by byl zaveden zvláštní druh finanční správy, který by zvládnul objem finančních toků v širším rozsahu. Nicméně je možné, aby finanční zprostředkovatelé nebo jiní důvěryhodní poskytovatelé služeb třetí strany nabídli správu plateb hospodářským subjektům v souladu s tímto režimem, čímž by je zbavili starostí s vícečetnými odvody. Taková podnikatelská služba by byla atraktivní zvláště pro drobné hospodářské subjekty, ale musela by fungovat na komerční bázi.
- povinnosti vycházející s domácí právní úpravy by se nestaly součástí zvláštního režimu a dál by se používala vnitrostátní pravidla (například v souvislosti s oznamovacími lhůtami, odvody nebo pravidly pro vrácení daně). Členské státy, které si to přejí, mohou tyto povinnosti začlenit do zjednodušeného systému jednoho správního místa. Cílem zjednodušeného systému jednoho správního místa totiž není naprosté sjednocení vnitrostátních právních úprav, což Komise nepovažuje ani za realistické ani v této fázi za nezbytně nutné.

Vzhledem k tomu, že počet potenciálních obchodníků, kteří by se mohli řídit zjednodušeným systémem jednoho správního místa v rámci Společenství, je daleko vyšší než počet podnikatelů, kteří dnes spadají pod zvláštní režim elektronického obchodu (odhadem více než 200 000 obchodníků v porovnání se necelým 1 000 osob přihlášených v rámci opatření zavedených pro elektronický obchod), vzešel z jednání s členskými státy jasný závěr, že prosté opakování tohoto systému jednoho správního místa neodpovídá realistickému přístupu.

Podle platné úpravy musí podnikatelé, kteří mají daňovou povinnost v členském státě, v němž nejsou usazeni, provádět přímé platby do členských států, kde tato plnění podléhají DPH. Tento stav platí jak pro obchodníky usazené v EU tak i pro obchodníky usazené mimo EU. Totéž platí i pro vrácení daně. Členské státy mohou buď vrátit daň nebo převést přeplatek na další daňové období. Komise věří, že stávající úprava pro odvody a vrácení daně by měla být pro obchodníky využívající zjednodušený systém jednoho správního místa zachována.

Výjimku z běžného pravidla zohledňujícího odvody a vrácení daně představuje poskytování elektronických služeb neusazenými osobami povinnými k dani neusazeným osobám povinným k dani. Neusazení obchodníci využívající zvláštní režim pro elektronické obchody provádějí jediný odvod do členského státu identifikace, který dál převede příslušnou sumu členskému státu spotřeby. Pro vrácení daně na vstupu odvedené neusazenými osobami povinnými k dani existuje zvláštní úprava. Komise dále zastává názor, že v této fázi by se předložený návrh neměl dotknout zvláštního režimu.

Podle článku 5 směrnice Rady 2002/38/ES, Rada na základě zprávy z Komise do 30. června 2006 přehodnotí stávající zvláštní režim pro elektronické obchody. V rámci přezkumu bude prověřen i vztah mezi navrhovaným zjednodušeným systémem jednoho správního místa a úpravou pro elektronické obchody a možnost jejich společného začlenění do zjednodušeného systému jednoho správního místa.

3. PŘEZKUM OSMÉ SMĚRNICE O DPH

Špatné fungování procesu vrácení daně podle Osmé směrnice vyvolalo vážné problémy jak obchodníkům tak i vnitrostátním finančním orgánům členských států. Obchodníci a organizace pověřené jejich zastupováním si stěžovali zejména na délku dobu, kterou trvá vrácení daně.

Z tohoto důvodu předložila Komise v červnu 1998⁸ návrh směrnice, jehož cílem bylo nahradit proces vrácení DPH stanovený v Osmé směrnici o DPH novým systémem jednoho správního místa vrácení DPH odvedeného v jiném členském státě. Podle navrženého systému jednoho správního místa by bylo osobám povinným k dani vráceno DPH prostřednictvím daňového příznání k DPH, které podaly v členském státě usazení (tzv. přeshraniční odpočty). Tímto systémem jednoho správního místa by celá věc byla pro obchodníky podstatně jednodušší, protože by si mohli nechat vrátit odvedené DPH v kterémkoli členském státě a to stejným způsobem jako v případě vnitrostátního DPH.

Tento návrh získal velkou podporu obchodníků i příznivé stanovisko parlamentu a Hospodářského a sociálního výboru. Nicméně rada se doposud nedokázala na tomto návrhu shodnout.

Jedním z klíčových sporných problémů byl fakt, že podle navrženého systému jednoho správního místa by se obchodníkům vrátilo DPH podle pravidel pro odpočet daně (zvláště týkajících se omezení nároku na odpočet) členského státu usazení, zatímco podle stávajících platných postupů se DPH vrací podle pravidel pro odpočet daně členského státu, kde jsou vynaloženy výdaje. To by však mělo nepříznivý dopad na příjmy z DPH pro ty členské státy, kde se odvádí DPH, ale kde platí přísnější režim pro odpočet daně.

---

⁸ KOM(1998) 377 v konečném znění.

Komise je i nadále přesvědčena, že návrh z roku 1998 je co do koncepce nejlepší způsob reformy stávajícího postupu vrácení daně. Avšak zároveň musela uznat, že ani po šesti letech se Rada nebyla schopna na návrhu shodnout, navzdory značnému úsilí některých předsednictví Rady o kompromisní řešení. To znamená, že se obchodníci musí dále potýkat se stávající neuspokojivou situací.

Proto Komise navrhuje alternativní způsob modernizace stávajícího postupu vrácení daně zavedeného Osmou směrnicí za současného zachování základních principů. Podle navrženého postupu by žádosti o vrácení daně i nadále vyřizoval členský stát, kde bylo DPH odvedeno, výše vrácené daně by se vypočítávala podle pravidel pro odpočet daně členského státu, kde byly vynaloženy výdaje, a daň by vracel členský stát přímo přihlášeným osobám povinným k dani.

Navrhované změny se v první řadě dotýkají využití moderní technologie při podávání žádostí o vrácení daně. Podobně jako u navrhovaného zjednodušeného systému jednoho správního místa by osoba povinná k dani podala žádost o vrácení daně elektronicky přes webové stránky na portálu finančního úřadu členského státu usazení osoby povinné k dani. Originály faktur nebo dovozních dokladů už by se nemusely dokládat; elektronicky by se dokládaly pouze důležité údaje týkající se těchto dokumentů.

Internetový portál by následně zajistil, aby byla žádost nasměrována do členského státu, kde byly vynaloženy výdaje. Členský stát usazení byl provedl prvotní verifikaci své databáze osob povinných k dani. Tato prvotní verifikace by vlastně nahradila stávající osvědčení o registraci, kterým členský stát usazení potvrzuje status osoby povinné k dani. Přenosem dat ze členského státu usazení do členského státu vrácení daně by potvrdil, že žádost podala aktivní osoba povinná k dani.

Transformace stávajícího postupu na elektronickou podobu by pro členské státy vrácení daně znamenala daleko méně práce a proto se Komise domnívá, že lhůta na vyřízení žádosti by se zkrátila z 6 na 3 měsíce. V této lhůtě by měl členský stát, kde došlo k vynaložení výdajů, o žádosti vydat rozhodnutí. V některých případech by toto rozhodnutí mohlo obsahovat žádost o další informace. V takovém případě by konečné rozhodnutí o žádosti mělo být vydáno do tří měsíců od poskytnutí požadovaných dodatečných informací.

S cílem zvýšit v rámci stávajícího postupu právní jistotu osob povinných k dani se dále do budoucna předpokládá, že jakmile bude lhůta překročena, žádost už nebude možné odmítnout. Navíc osobě povinné k dani vznikne nárok na úrok ve výši 1% měsíčně vypočteného z neuhrazené daně, která má být vrácena. Tento úrok by se počítal ode dne, kdy měla být daň vrácena, až do dne, kdy bude osobě povinné k dani skutečně uhrazena.

4. VYLOUČENÍ Z NÁROKU NA ODPOČET DANĚ

Výše uvedený návrh předložený Komisí v roce 1998 zahrnuje kromě části o nahrazení postupu vrácení daně podle Osmé směrnice o DPH také část o výdajích, u kterých nelze odečíst DPH v plné výši. Cílem této části bylo sblížit vnitrostátní úpravy, které se v současné době značně rozcházejí. Sblížení je základním předpokladem, aby mohla být pravidla pro odpočet daně uplatněna podle pravidel platných v členském státě usazení.

Komise navrhla sjednocení těchto pravidel, pokud se týče osobních automobilů, ubytovacích služeb, potravin a nápojů, luxusního zboží a zábavy.

Hlavním bodem diskuse se však stal dopad návrhu Komise na rozpočet některých členských států. Členské státy trvaly na tom, aby Rada zvolila flexibilnější přístup. Ale jak bylo již řečeno, Rada se na tomto návrhu nedokázala shodnout.

Podle přehodnoceného přístupu, který nyní Komise předkládá, již není sblížení pravidel týkajících se nároku na odpočet třeba. Aby však mohl navrhovaný postup vrácení daně fungovat lépe, bylo by vhodné sjednotit alespoň rozsah výdajů, které lze vyjmout z nároku na odpočet daně.

Tímto způsobem by obchodníci podávající žádost o vrácení daně podle výše stanoveného postupu vždy přesně věděli, pro které zboží a služby mohou v jednotlivých členských státech platit zvláštní pravidla. Pro veškeré ostatní zboží a služby, které by nebyly uvedeny v Šesté směrnici o DPH, by platila běžná pravidla pro odpočet daně.

V souladu s tímto přístupem by mohly členské státy vyjmout z nároku na odpočet daně pouze:

- motorová silniční vozidla, lodě a letadla;
- cestování, ubytování, potraviny a nápoje;
- luxusní zboží a zábavu.

Podle platného ustanovení čl. 17 odst. 6 neexistuje žádný seznam zboží a služeb, u kterých by členský stát mohl omezit nárok na odpočet. Předložený návrh by členským státům stanovil povinnost zrušit omezení nároku na odpočet uložený na zboží a služby neuvedené v navrhovaném článku 17a. Na druhou stranu, u zboží a služeb uvedených v článku 17a by členské státy mohly bez omezení přehodnotit svá vnitrostátní omezení, což není podle stávající úpravy možné.

5. ROZŠÍŘENÍ VYUŽITÍ POSTUPU ZPĚTNÉHO VYÚČTOVÁNÍ

U plnění typu B2B podléhajících DPH v členských státech usazení spotřebitele platí, že pokud je obchodník-spotřebitel osobou povinnou k dani (postup zpětného vyúčtování), znamená to, že ke zdanění dojde v místě spotřeby, aniž by dodavatel musel být plátcem v členském státě spotřeby.

Pro určitý typ plnění je tento režim už povinný. Navíc u zdanitelných dodávek zboží nebo služeb, na nichž se podílí neusazené osoby povinné k dani, mají členské státy možnost si ve své vnitrostátní právní úpravě určit plnění, u nichž se má tento režim pro odvody DPH použít.

Komise navrhuje rozšíření povinného postupu zpětného vyúčtování i na případy, kdy neusazená osoba povinná k dani dodává zboží, které je instalováno nebo montováno dodavatelem nebo na účet dodavatele, poskytování služeb, které se týkají nemovitostí, a služby vyjmenované v čl. 9 odst. 2 písm. c) Šesté směrnice o DPH a tam, kde je spotřebitel osobou povinnou k dani přihlášenou k DPH.

Použití postupu zpětného vyúčtování osvobozuje neusazeného obchodníka od některých daňových povinností, jako je například podávání daňového přiznání k DPH. V důsledku to znamená, že pokud obchodníkovi vznikla daňová povinnost k DPH z výdajů vynaložených ve členském státě, kde bylo uskutečněno plnění, musí se přihlásit k vrácení daně postupem vrácení daně, protože si nemůže odečíst DPH na vstupu prostřednictvím daňového přiznání.

Právě proto má tato část návrhu jasnou vazbu na část, která se týká zavedení zjednodušeného systému jednoho správního místa pro postup vrácení daně.

Avšak v případech, kdy je předem jasné, že neusazený obchodník bude muset ze své podnikatelské činnosti pravidelně odvádět značné sumy DPH na vstupu, znamená použití postupu zpětného vyúčtování další administrativní zátěž při podávání žádosti o vrácení DPH na vstupu. K tomuto případu může dojít například v situaci, kdy se neusazená osoba povinná k dani bude podílet na řetězci domácích dodávek zboží uvnitř členského státu. Proto není tento typ plnění zahrnut v navrhovaném rozšíření postupu zpětného vyúčtování.

V souladu s tím musí být upraven článek 21 Šesté směrnice o DPH.

6. ZJEDNODUŠENÍ POVINNOSTI DPH PRO MALÉ A STŘEDNÍ PODNIKY

Šestá směrnice o DPH v současnosti upravuje možnost členských států daňově zvýhodnit malé podniky dost striktně. Během nedávného rozšíření byla ve vztahu k těmto ustanovením u velkého množství případů zaručena možnost odchylné vnitrostátní úpravy, takže došlo k situaci, kdy na tom členské státy nejsou v této oblasti stejně. Členským státům, kterým už byla přiznána výjimka vyšší meze povinnosti DPH, než nařizovala Šestá směrnice o DPH v době svého přijetí, byla ponechána možnost zachovat tyto meze v platnosti a dokonce jim byla dána možnost tyto meze zvýšit z důvodu zachování jejich reálných hodnot.

Komise se domnívá, že by členské státy měly mít při stanovování meze povinnosti DPH daleko volnější pole působnosti. Proto se navrhuje maximální mez 100 000 eur, která by měla dát členským státům dostatečný manévrovací prostor pro stanovení režimu, který považují vzhledem k systému jednoho správního místa své ekonomiky za nejvhodnější.

Nicméně, tato nová mez by se neměla dotknout současné metodiky, která se používá pro výpočet odvodů členských států do rozpočtu Společenství ve vztahu k vlastním příjmům z DPH.

V právní úpravě by mělo být dále vymezeno, že si členské státy mohou stanovit různé meze, například za účelem rozlišení osob povinných k dani dodávajících zboží a osob povinných k dani dodávajících služby. Takové rozlišení by nesmělo nikoho znevýhodnit a muselo by být použito na základě objektivních kritérií.

Mez 100 000 eur by se začala používat od dne vstupu v platnost této Směrnice. Mez by mohla být později překročena, ale výhradně z důvodu zachování její reálné hodnoty v členských státech.

7. OPATŘENÍ TÝKAJÍCÍ SE PRODEJŮ NA DÁLKU

S účinností od 1. ledna 1993, kdy začal fungovat jednotný trh, byla do běžného systému jednoho správního místa DPH začleněna zvláštní opatření, která upravují zdanění v členském státě určené v případech obchodů uskutečňovaných novými formami dopravy v rámci Společenství, prodejů v rámci Společenství osobám osvobozeným od daně nebo právnickým osobám nepovinným k dani, jejichž nákupy přesahují jistou mez, a prodejů na dálku běžným spotřebitelům. Je zřejmé, že důvody pro nastavení zvláštních opatření v roce 1993 – t.j. riziko nedostatečně sjednocené sazby daně, které může vést k deformaci hospodářské soutěže – stále existují. Proto Komise nenavrhuje zrušení těchto opatření ale jejich zjednodušení.

Opatření týkající se povinností k DPH u prodejů na dálku jsou stanovena v článku 28b části B Šesté směrnice o DPH, která zamezuje dvojímu zdanění. Dálkový prodej zboží je běžně zdaňován v členském státě přijetí zboží vypraveného prodejcem. Nicméně z tohoto pravidla existuje výjimka: prodeje na dálku jsou zdaňovány v členském státě přijetí zboží, jsou-li splněny dvě podmínky :

- Celková hodnota zboží dodaného do členského státu přijetí za předchozí kalendářní rok nepřesáhne 100 000 eur, tuto částku může členský stát určení snížit až na 35 000 eur, obává-li se, že mez 100 000 eur by vedla k vážné deformaci hospodářské soutěže;
- Dodání nesmí zahrnovat spotřební zboží. To znamená, že prodeje spotřebního zboží na dálku vždy podléhají zdanění v zemi určení bez ohledu na výše uvedenou mez.

Členské státy však musí nechat osobám povinným k dani provozujícím prodeje na dálku právo volby zdanění ve členském státě určení, kde nepřekročili předepsanou mez 35 000/100 000 eur.

Platná právní úprava je pro osoby povinné k dani příliš komplikovaná. Pokud si hospodářské subjekty nezvolí zdanění v členském státě určení, musí sledovat svůj obrat v každém členském státě, informovat se o různých mezích pro daňovou povinnost a znát místo zdanění dodávaného zboží a služeb. Současný systém jednoho správního místa by mohlo zjednodušit zavedení jednotné meze vypočtené celkově pro všechny členské státy a ne jako nyní, jednotlivými členskými státy různě.

Mez by měla být stanovena tak, aby vyloučila podnikatele, kteří neprovozují prodeje na dálku pravidelně. Na druhou stranu by mez neměla být jen součtem stávajících mezí vydělených počtem členských států. Namísto toho navrhuje Komise mez 150 000 eur a to na základě těchto důvodů :

Mez 150 000 eur by měla vyloučit z pravidel pro prodej na dálku obchodníky, kteří dopravují zboží svým zákazníkům v jiném členském státě, jen příležitostně. Na druhou stranu obchodníci, kteří prodávají zboží formou dálkového prodeje pravidelně, budou muset platit DPH v členských státech, kde nejsou usazeni. Zavedením zjednodušeného systému jednoho správního místa, který představuje hlavní část tohoto návrhu, by mohli obchodníci plnit své daňové povinnosti k DPH v každém členském státě, kde uskutečňují zdanitelná plnění, daleko jednodušším způsobem.

Komise se dále domnívá, že osobám povinným k dani by mělo i nadále zůstat zachováno právo volby zdanění v členském státě určení. I když z právního hlediska by zrušení tohoto práva zjednodušilo zvláštní režim, podnikatelé by se mohli dostat v rámci obchodní soutěže do nevýhodné pozice, a to zejména při prodeji zboží, které podléhá nízké sazbě DPH v členském státě přijetí zboží.

Komise bere v úvahu, že osoby povinné k dani by měli mít, tak jako doposud, právo využít tuto volbu pro každý členský stát zvlášť. Dokud osoba povinná k dani nedosáhne navrhované meze 150 000 eur, může si zvolit zdanění svého dodávaného zboží a služeb v členském státě A, zatímco jeho plnění v jiném členském státě budou zdaněny v členském státě usazení. Jak prodeje na dálku zdaněné v členském státě přijetí (vybraného na základě práva volby) tak i

prodeje na dálku zdaněné v členském státě usazení by se samozřejmě musely brát v úvahu při výpočtu meze.

8. ZMĚNA NAŘÍZENÍ (ES) Č. 1798/2003 TÝKAJÍCÍ SE PODPORY VÝMĚNY INFORMACÍ, KTERÉ JSOU POTŘEBNÉ PRO ZAVEDENÍ ZJEDNODUŠENÉHO SYSTÉMU JEDNOHO SPRÁVNÍHO MÍSTA A POSTUPU VRÁCENÍ DANĚ (REVIZE OSMÉ SMĚRNICE)

Jelikož je třeba, aby osoby povinné k dani měli ve svém členském státě identifikace jediné kontaktní místo pro plnění povinnosti k DPH (jak pro zjednodušený systém jednoho správního místa DPH tak i pro postup, který nahradí postup vrácení daně stanovený v Osmé směrnici), je nezbytné vybudovat systém jednoho správního místa výměny informací mezi správci daně.

Stejně jako u zvláštního režimu, který byl přijat pro elektronicky poskytované služby, by měl systém jednoho správního místa výměny informací odpovídat právnímu rámci správní spolupráce v oblasti DPH (Nařízení Rady (ES) č. 1798/2003) a měl by být založen výhradně na elektronických komunikačních prostředcích.

Elektronický systém jednoho správního místa pro výměnu informací, nezbytný pro zavedení zjednodušeného systému jednoho správního místa a postupu vrácení daně nahrazujícího postup podle Osmé směrnice, se má stát nedílnou součástí modernizovaného VIES (Systému jednoho správního místa výměny informací o DPH), který má napomoci k ulehčení administrativní zátěže správcům daně. Komise na počátku roku 2004 vydala studii proveditelnosti nového vylepšeného systému jednoho správního místa VIES (VIES II), která zahrnuje požadavky potřebné pro zavedení zjednodušeného systému jednoho správního místa. Zejména bude nutné zajistit, aby informace podané elektronicky osobami povinnými k dani svým členskými státy mohly být zachyceny a zpracovány. Takto zachycené informace budou muset být automaticky bez jakéhokoli zásahu ze strany členského státu identifikace předány příslušnému členskému státu, kde je poskytnuta služba nebo kde se žádá o vrácení daně.

9. NAVRHOVANÉ ZMĚNY

9.1. Změny Šesté směrnice o DPH (zjednodušení povinností)

9.1.1. Změna čl. 17 odst. 4

V čl. 17 odst. 4 druhém pododstavci se zrušuje písmeno a). Toto ustanovení se začleňuje do článku 1 navrhované směrnice revidující postup vrácení daně pro osoby povinné k dani, usazené na území jiného členského státu.

9.1.2. Zrušení čl. 17 odst. 6

Čl. 17 odst. 6 se zrušuje, čímž se vypouští ustanovení, podle kterého si mohly členské státy v době vstoupení Šesté směrnice DPH v platnost ponechat všechny výjimky dle své vnitrostátní právní úpravy.

To znamená, že běžná pravidla upravená v čl. 17 odst. 1 až 5 se použijí na všechny druhy výdajů, které nejsou výslovně vyjmenovány v novém článku 17a.

9.1.3. *Vložení článku 17a*

Tento článek dává členským státům možnost zavést úplné nebo částečné omezení (například paušálně stanovenou výši odpočtů) nároku na odpočet DPH na vstupu. Tato možnost je však omezena na výdaje, které jsou v článku taxativně vymezené.

Pojmy „silniční motorová vozidla“ a „výdaje, které se vztahují k silničním motorovým vozidlům“ jsou v novém článku vymezeny, aby se zajistilo sjednocení rozsahu potenciálních omezení, které mohou členské státy zavést.

Dále článek uvádí seznam silničních motorových vozidel, u kterých členské státy, vzhledem k jejich účelu, nesmí omezit nárok na odpočet.

Kromě silničních motorových vozidel dává tento článek členským státům také možnost úplně nebo částečně omezit nárok na odpočet u lodí a letadel, cestování, ubytování, potravin a nápojů, luxusního zboží a zábavy.

9.1.4. *Změna čl. 21 odst. 1 písm. b)*

Změna zavádí pro všechny členské státy povinnost určit zákazníka jako osobu povinnou odvést daň z dodaného zboží, které je instalováno nebo smontováno dodavatelem nebo na jeho účet, poskytnutých služeb, které se týkají nemovitostí, a služeb vyjmenovaných v článku 9 odst. 2 písm. c) Šesté směrnice od DPH, např. u movitého majetku, jehož dodavatel není usazený na území státu dodání a zákazník je přihlášený k DPH v členském státě, kde bylo zboží dodáno nebo služba poskytnuta.

Je třeba připomenout, že možnost daná členským státům čl. 21 odst. 1 písm. a) požadovat, aby zákazník byl osobou povinnou k dani v případech neuvedených v čl. 21 odst. 1 písm. b) a c), zůstává i nadále zachována.

9.1.5. *Vložení článku 22b*

Tento článek stanoví všechna pravidla, která se týkají fungování zjednodušeného systému jednoho správního místa.

9.1.5.1. Část A

Tato část vymezuje pro účely tohoto článku pojmy „členský stát identifikace“ a „členský stát spotřeby“.

9.1.5.2. Část B

Tato část vymezuje rozsah zvláštního režimu, který se týká osob povinných k dani dodávajících zboží nebo služby, za které musí odvádět daň v jednom nebo několika členských státech, kde nejsou usazeni. Nicméně zvláštní režim pro neusazené obchodníky dodávající elektronické služby osobám nepovinným k dani stanovený v článku 26c zůstává zachován. Proto jsou obchodníci, kteří využívají zvláštního režimu, z zjednodušeného systému jednoho správního místa vyloučeni.

Tento režim je volitelný pro dotčené osoby povinné k dani, které mohou nadále plnit svou povinnost k DPH podle vnitrostátních pravidel, která si může každý členský stát zavést, pokud to považuje vzhledem k úrovni své ekonomiky za vhodné.

9.1.5.3. Část C

Tento bod se zabývá postupem registrace podle zvláštního režimu. Primární odpovědnost za registraci osob povinných k dani nese v případě zvláštního režimu členský stát identifikace na žádost osoby povinné k dani.

Tato část stanoví také postupy pro oznamování změn nahlášených údajů a odhlášení. Tyto postupy jsou prováděny pouze elektronicky.

Tato část dále stanoví zvláštní ustanovení pro osoby povinné k dani usazené ve více než jednom členském státě. Jejím hlavním cílem je stanovit, aby podnikatel mohl být při každém usazení posouzen pro zvláštní režim svých vlastních dodávek zvlášť.

9.1.5.4. Část D

Tato část stanoví pravidla, podle kterých nebude členský stát spotřeby identifikovat pro účely DPH ani přidělovat daňová identifikační čísla ve smyslu čl. 22 odst. 1 písm. c) osobám povinným k dani, které jsou registrovány podle zvláštního režimu.

9.1.5.5. Část E

Tato část ukládá osobám povinným k dani přihlášeným podle zvláštního režimu povinnost podávat daňové přiznání k DPH elektronickými prostředky.

Přiznání k DPH sestává z jediného daňového přiznání se zvláštním oddílem pro každý členský stát spotřeby.

Dále zavádí zvláštní pravidlo týkající se souhrnného výkazu, podle kterého by nebylo nutné další daňové identifikační číslo pro účely povinně podávaných souhrnných výkazů, například v případech, kdy osoba povinná k dani převáží vlastní zboží do jiného členského státu. Neusazená osoba povinná k dani využívající zvláštního režimu by použila vlastní daňové identifikační číslo vydané v členském státě usazení a v souhrnném výkazu by označila členské státy, do kterých zboží dovezla.

9.1.5.6. Část F

Tato část stanoví pravidla pro odvody a vrácení daně. Veškeré převody peněz se budou provádět přímo mezi osobou povinnou k dani a členským státem spotřeby.

Přesáhne-li za určité zdaňovací období suma odpočitatelné daně sumu splatné daně, členský stát spotřeby s tímto rozdílem naloží podle stejných podmínek, jaké si stanovil podle čl. 18 odst. 4 pro osoby povinné k dani, které nepožádají o účast na zjednodušeném systému jednoho správního místa.

9.1.5.7. Část G

Tato část obsahuje zvláštní ustanovení pro osoby povinné k dani usazené mimo Evropskou Unii (včetně osob, které se v současné době mohou řídit zvláštním režimem pro elektronické obchody).

9.1.6. *Změna článku 24*

Pozměněný odstavec 2 vymezuje rámec, v jehož mezích si členské státy, pokud chtějí, mohou stanovit výjimky pro drobné podnikatele.

Odstavce 3 a 4 jsou pozměněny tak, aby bylo jasné, která plnění budou vyloučena z výjimky a která plnění by měla být vzata v úvahu při výpočtu obratu osoby povinné k dani. Tato změna je spíše prezentačního charakteru.

Odstavce 8 a 9 se zrušují, jelikož již nejsou aktuální.

9.1.7. *Zrušení článku 24a*

Článek 24a, který upravuje mez pro 10 nových členských států, se zrušuje, jelikož ustanovení budou nahrazena nově navrženým zněním článku 24.

9.1.8. *Změna čl. 28b části B odst. 2*

Čl. 28b část B odst. 2 se mění tak, že pro prodeje na dálku zavádí namísto meze pro každý členský stát zvlášť celkovou mez použitelnou na prodeje do všech členských států, odlišných od členského státu usazení.

9.1.9. *Článek 2*

Tento článek určuje, že směrnice vstoupí v platnost po 1. červenci 2006.

9.2. Nová směrnice nahrazující Osmou směrnicí o vrácení DPH

9.2.1. *Článek 1*

Tento článek vymezuje rozsah směrnice, který se neliší od stávající Osmé směrnice.

9.2.2. *Článek 2*

Tento článek vymezuje, které osoby povinné k dani jsou způsobilé pro vrácení daně podle této směrnice. Zároveň vylučuje plnění osvobozená od daně a plnění, už nichž je osvobození od daně přípustné podle článků 15 nebo 28c části A. Vyloučení by mělo zajistit, aby DPH nebylo vráceno dvakrát, jednou dodavateli v souvislosti s opravou DPH původně odvedeného za dodané zboží nebo poskytnuté služby, které mohly být osvobozeny, a jednou zákazníkovi v rámci postupu vrácení daně.

9.2.3. *Článek 3*

Tento článek vymezuje, která plnění jsou způsobilá pro vrácení daně, a výrazně se neliší od předloženého návrhu znění článku 2 směrnice č. 79/1072/EES.

9.2.4. *Článek 4*

Tento článek stanoví pravidla, na základě kterých se určí výše vrácené daně.

Za prvé, pokud chce osoba povinná k dani žádat o vrácení daně, musí provádět zdanitelná plnění v členském státě usazení. Pokud osoba povinná k dani provádí jak zdanitelná plnění tak

i plnění osvobozená od daně, vznikne jí částečný nárok na vrácení daně pouze ze zdanitelných plnění.

Za druhé, pro odpočet daně, a zejména pro vyloučení z práva odpočtu, se použijí pravidla stanovená členským státem, kde jsou vynaloženy výdaje.

Tento článek stanoví v právním předpise principy, které již upravil Evropský soudní dvůr v případech C-302/93 (Etienne Debouche) a C-136/99 (Société Monte dei Paschi di Siena).

9.2.5. Článek 5

Článek 5 upravuje postup, podle kterého může osoba povinná k dani podat žádost o vrácení daně. Tato žádost má být podána elektronicky v členském státě usazení osoby povinné k dani.

Členský stát usazení zajistí přenos dat do členského státu, kde byly vynaloženy výdaje.

Tento článek dále stanoví, které údaje musí poskytnout osoba povinná k dani při podání žádosti.

9.2.6. Článek 6

Tento článek upravuje, jak často má být podávána žádost o vrácení daně, a lhůty pro předložení faktur a dovozních dokladů k vrácení daně. Dále stanoví minimální částku, o jejíž vrácení lze požádat.

9.2.7. Článek 7

Tento článek ukládá povinnost kompetentním úřadům členského státu, v němž byla podána žádost o vrácení daně, oznámit žadateli své rozhodnutí do tří měsíců. Ve stejné lhůtě bude provedeno vrácení daně.

V určitých případech může členský stát požádat o dodatečné údaje. Rozhodnutí by mělo být vydáno do 3 měsíců ode dne, kdy byl požadovaný údaj poskytnut. Dojde-li k překročení tříměsíční lhůty, vrácení daně už nesmí být odmítnuto.

9.2.8. Článek 8

Tento článek stanoví, že pokud členský stát vrácení daně překročí lhůty uvedené v předchozím článku, vzniká žadateli nárok na úrok 1% měsíčně.

9.2.9. Článek 9

Navržená směrnice by měla nahradit stávající Osmou směrnicí. Osmá směrnice bude zrušena.

9.3. Změny nařízení č. 2003/1798 o správní spolupráci v oblasti daně z přidané hodnoty

9.3.1. Změna čl. 1 odst. 1

Smyslem této technické změny je rozšířit oblast působnosti nařízení s ohledem na výměnu informací, které jsou nezbytné pro hladké fungování zjednodušeného systému jednoho správního místa DPH.

9.3.2. *Nová hlava VIa*

Nově vložená hlava upravuje přímo výměnu informací v rámci zjednodušeného systému jednoho správního místa od 1. července 2006.

9.3.2.1. Článek 34a

Tento článek vymezuje rozsah výměny informací podle hlavy VI. Dále stanoví, že pojmy, které se vztahují k zjednodušenému systému jednoho správního místa („členský stát identifikace“, „členský stát spotřeby“), uvedené v pozměňujících ustanovení k Šesté směrnici o DPH, se použijí také pro nařízení č. 1798/2003.

9.3.2.2. Článek 34b

Tento článek stanoví pravidla pro výměnu informací o registraci k dani (včetně změn údajů uvedených v přihlašovacím formuláři a odhlášení) u osob povinných k dani podle zvláštního režimu.

Výměna informací se uskuteční bez prodlení, což znamená, že musí být zprovozněn příslušný elektronický systém jednoho správního místa přenosu dat.

Tyto informace obdrží všechny členské státy, a to i ty, na jejichž území není ani nebude dodáno žádné zboží ani poskytnuty služby.

Dále ukládá povinnost členskému státu usazení sledovat, zda se tuzemské osoby povinné k dani řídí mezi určenou pro prodeje na dálku a pokud se zdá, že došlo k překročení této meze, oznámit tuto skutečnost ostatním členským státům.

Všechny podrobné údaje, které se týkají definice technických zpráv, se budou řešit v rámci procedury komitologie.

9.3.2.3. Článek 34c

Tento článek ukládá povinnost každému členskému státu udržovat aktuální databázi všech osob povinných k dani v rámci zvláštního režimu.

9.3.2.4. Článek 34d

Tento článek stanoví pravidla pro výměnu informací, které se týkají daňových přiznání k DPH (včetně jejich změn).

Výměna informací se rovněž uskuteční bez prodlení.

Informace budou zasílány pouze těm členským státům, kterým je daň přiznána. Každý členský stát tedy obdrží pouze tu část daňového přiznání, která se týká zboží dodaného nebo služby poskytnuté podle jeho vnitrostátní právní úpravy.

Všechny podrobné údaje, které se týkají definice technických zpráv, se budou řešit v rámci procedury komitologie.

9.3.2.5. Článek 34e

Tento článek ukládá povinnost členskému státu identifikace archivovat informace, které se týkají daňových přiznání zaslaných ostatním členskými státy.

Informace by měly být archivovány po určitou minimální dobu, která je z technického hlediska nutná pro fungování systému jednoho správního místa (například proto, aby mohl systém jednoho správního místa odhalit, že osoba povinná k dani už podala daňové přiznání za určité období a že u tohoto přiznání už lze provádět pouze změny). Tato doba bude muset být stanovena v rámci procedury komitologie.

Členské státy budou samozřejmě smět ukládat informace po delší dobu a tyto informace mohou být později velmi praktickým zdrojem informací například pro účely auditu.

9.3.2.6. Článek 34f

Tento článek se týká informací, které budou muset být k dispozici osobám povinným k dani na webových stránkách každého správce daně a pomáhat jim tak se plněním jejich daňové povinnosti.

Informace se budou týkat jak pravidel pro zjednodušený systém jednoho správního místa tak i různých vnitrostátních pravidel zavedených v každém členském státě (jako jsou například sazby daně).

Za splnění tohoto úkolu a za překlad předpisů odpovídá Komise. Podrobná pravidla budou stanovena v rámci procedury komitologie.

9.3.2.7. Článek 34g

Tento článek stanoví určitá pravidla týkající se kontroly osoby povinných k dani přihlášených podle zvláštního režimu. V souladu s těmito pravidly se budou členské státy spotřeby moci účastnit kontroly zahájené členskými státy identifikace. Členský stát identifikace bude mít povinnost o těchto kontrolách informovat členský stát spotřeby.

Pokud se bude chtít členský stát spotřeby kontroly účastnit, použijí se běžná pravidla stanovená v článku 11 (přítomnost daňových úředníků na území jiného členského státu).

9.3.3. *Nová hlava VIb*

Nově vložená hlava upravuje výměnu informací, které jsou nutné pro fungování modernizovaného režimu Osmé směrnice.

Podle článku 34h pošle členský stát identifikace žádosti o vrácení daně podané podle Osmé směrnice bez prodloužení členskému státu nákupu. Technické podrobnosti budou i v tomto případě upraveny v rámci procedury komitologie.

Článek 34i dodává, že osobám povinným k dani budou muset být poskytnuty informace o navrhované směrnici upravující postup vrácení daně a o zvláštních vnitrostátních pravidlech upravujících vrácení daně. Informace budou poskytnuty postupem upraveným v článku 34f.

Návrh

SMĚRNICE RADY

kterou se mění směrnice č. 77/388/EHS s cílem zjednodušit povinnosti týkající se DPH

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na článek 93 této smlouvy,

s ohledem na návrh předložený Komisí⁹,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu¹⁰,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru¹¹,

vzhledem k těmto důvodům :

- (1) V rámci společného systému daně z přidané hodnoty (DPH) je nezbytné zjednodušit povinnosti uložené podnikům, jelikož v současné době představují neúměrnou zátěž a tak komplikují bezproblémové fungování vnitřního trhu a bezdůvodně brání podnikům podnikat v jiných členských státech.
- (2) Společné vymezení zboží a služeb, u nichž mohou členské státy úplně nebo částečně omezit nárok na odpočet daně, by mělo pro podniky zjednodušit využití postupu vrácení DPH v členských státech, kde nejsou usazeny.
- (3) U plnění mezi osobami povinnými k dani, kde je dodavatelem osoba neusazená v členském státě, kde bylo zboží dodáno nebo služba poskytnuta, by mělo zavedení širšího spektra případů, kdy je daň povinen uhradit spotřebitel, zjednodušit povinnosti DPH pro neusazené dodavatele, aniž by se současně zvýšila administrativní zátěž pro spotřebitele.
- (4) Povinnosti osob povinných k DPH v členských státech, kde nejsou usazeny, by se měly zjednodušit tím, že jim bude poskytnuta možnost využití „zjednodušeného systému jednoho správního místa“, tj. systému jednoho správního místa, který by jim umožnil, pokud si tuto možnost zvolí, aby se pro účely DPH mohli přihlásit a DPH priznat elektronicky na jediném místě.
- (5) Tento systém by měl sloužit nejen osobám povinným k dani usazeným ve Společenství ale i osobám povinným k dani, které, byť zde nejsou usazeny, provozují

---

⁹ Úř. věst. C [...], [...], s. [...].

¹⁰ Úř. věst. C [...], [...], s. [...].

¹¹ Úř. věst. C [...], [...], s. [...].

ve Společenství zdanitelnou činnost. Neměl by však zahrnovat osoby povinné k dani poskytující elektronické služby osobám nepovinným k dani, které mohou využít režimu zavedeného za účelem usnadnění plnění jejich daňových povinností.

- (6) Podnikům, které nejsou usazeny uvnitř Společenství, ale jsou registrovány v tomto zvláštním režimu, by neměla být ukládána povinnost jmenovat daňového zástupce, jelikož touto povinností by ztratily smysl výhody vyplývající ze současné úpravy.
- (7) Osoby povinné k dani registrované podle zvláštního režimu by se měly řídit zvláštními ustanoveními stanovenými podle této směrnice.
- (8) Převody peněz, jako odvody a vrácení daně, by se měly provádět přímo mezi osobami povinnými k dani a členskými státy spotřeby.
- (9) Členskými státy by měl být dán větší prostor pro stanovení meze, která by mohla vyloučit drobné podniky z povinnosti DPH. Tento prostor by měl každému členskému státu umožnit stanovení výjimek s ohledem na úroveň vnitrostátní ekonomiky.
- (10) Zvláštní úprava týkající se prodeje na dálku by měla být zjednodušena ustanovením o zavedení jediné meze pro dodávky do všech členských států jiných, než je stát usazení, namísto různých mezí pro každý členský stát určení.
- (11) Vzhledem k tomu, že cílů navrhovaného opatření nemohou členské státy dosáhnout samy a že vzhledem k rozsahu navrhovaných opatření je snazší tyto cíle naplnit na úrovni Společenství, může Společenství přijmout opatření v souladu s principem subsidiarity stanoveným v článku 5 Smlouvy. V souladu s principem proporcionality stanoveným v uvedeném článku se toto nařízení vztahuje jen na ty oblasti, které jsou nutné pro dosažení výše uvedených cílů.
- (12) Směrnice 77/388/EES by tudíž měla být odpovídajícím způsobem změněna,

PŘIJALA TUTO SMĚRNICI :

Článek 1

Směrnice 77/388/EHS se mění takto :

- (1) Článek 17 ve znění článku 28f se mění takto :
    - (a) odstavec 4 se mění takto:
      - (i) v první odrážce prvního pododstavce se odkaz na „směrnici 79/1072/EHS“ nahrazuje odkazem na „směrnici Rady xx/xxx/ES(*)“;
      - (ii) v druhém pododstavci se písmeno a) zrušuje;
      - (iii) v písmenu c) druhého pododstavce se odkaz na „směrnici 79/1072/EHS“ nahrazuje odkazem na „směrnici Rady xx/xxx/ES“
- (*) Úř. věst. L [...], [...], s. [...];

(b) Odstavec 6 se zrušuje.

(2) Vkládá se nový článek 17a, který zní :

*„Článek 17a
Omezení nároku na odpočet*

1. Aniž by byl dotčen čl. 17 odst. 5, mohou členské státy zavést úplné nebo částečné omezení nároku osob povinných k dani na odpočet daně z přidané hodnoty odvedené za následující zboží a služby :

(a) výdaje za luxusní zboží, zábavu a reprezentaci;

(b) výdaje za cestování, ubytování, potraviny a nápoje, které nebyly osobami povinnými k dani vynaloženy v souvislosti s jejich činností při dodávce cestovních služeb, ubytování, potravin a nápojů za protiplnění;

(c) výdaje, které se týkají silničních motorových vozidel, kromě vozidel osoby povinné k dani, která jsou součástí obchodních zásob nebo která jsou určena k prodeji v souvislosti s výkonem podnikatelské činnosti, vozidel užívaných jako taxi, pro výuku v autoškolách, k pronájmu nebo leasingu;

(d) výdaje, které se týkají lodí nebo letadel, kromě těch, které se používají výhradně pro podnikání v osobní nebo nákladní dopravě.

2. Členské státy mohou pro účely odstavce 1 stanovit procentuelně míru minimálního využití silničních motorových vozidel pro podnikatelské účely.

3. Odstavce 1 a 2 se použijí na všechna motorová vozidla, kromě zemědělských a lesnických traktorů, která se běžně používají k dopravě osob nebo zboží po silnici, o nejvyšší přípustné hmotnosti nepřesahující 3500 kilogramů a obsaditelnosti nepřesahující devět osob včetně řidiče.

Související výdaje se vztahují na koupi vozidla, včetně výdajů na montáž a podobné výdaje, výrobu, nabytí uvnitř Společenství, dovoz, leasing nebo pronájem, úpravy, opravy a údržbu a výdaje na dodávky nebo služby provedené ve vztahu k vozidlu a jeho využití.“

(3) V čl. 21, ve znění čl. 28g, se v odst. 1 nahrazuje písm. b) tímto :

„(b) osoby povinné k dani, kterým jsou dodávány služby uvedené v čl. 9 odst. 2 písm. e), nebo osoby přihlášené k dani z přidané hodnoty na území státu, do kterého je dodáváno zboží, na něž se vztahuje čl. 8 odst. 1 písm. a) druhá věta nebo služby zahrnuté v čl. 9 odst. 2 písm. a) a c) nebo článku 28b částech C, D, E a F, pokud zboží vyrobila nebo služby poskytla osoba povinná k dani neusazená v tuzemsku;“

(4) Vkládá se nový článek 22b, který zní :

„Článek 22b

Zjednodušený systém jednoho správního místa pro splnění povinností osoby povinné k dani v členském státu, kde není usazena

A. Definice

Pro účely tohoto článku, aniž by byly dotčeny jiné předpisy Společenství, se :

- (1) „Členským státem identifikace“ rozumí členský stát, ve kterém je osoba povinná k dani usazená uvnitř Společenství nebo zde má zřízenou provozovnu, ze které dodává své zboží nebo poskytuje služby, nebo členský stát spotřeby, který si osoba povinná k dani, usazená mimo Společenství zvolí jako stát, kde oznámí zahájení své činnosti uvnitř Společenství;
- (2) „Členským státem spotřeby“ rozumí členský stát, kam je zboží dodáno nebo je služba poskytována podle článků 8, 9 a 28b.

B. Oblast působnosti

Členské státy umožní osobám povinným k dani dodávajícím zboží nebo služby podléhající dani z přidané hodnoty v jednom nebo několika členských státech spotřeby, kde nejsou usazeny ani nezřídily provozovnu, plnit své povinnosti prostřednictvím zvláštního režimu podle tohoto článku, s výjimkou neusazených osob povinných k dani dodávajících elektronické služby osobám nepovinným k dani, které využívají zvláštního režimu podle článku 26c.

C. Registrace

1. Pokud chce osoba povinná k dani začít využívat zjednodušený systém jednoho správního místa, oznámí tuto skutečnost členskému státu identifikace. Oznámení se provádí elektronickými prostředky.

Osoba povinná k dani poskytne údaje nezbytné pro registraci podle zjednodušeného systému jednoho správního místa. Dále uvede, zda je již přihlášená k dani z přidané hodnoty v členském státě, kde není usazena a kde nemá ani provozovnu, a pokud tomu tak je, uvede své daňové identifikační číslo, pod nímž je přihlášená.

2. Členský stát identifikace registruje osobu povinnou k dani uvedenou v odstavci 1 v přiměřené lhůtě. K tomuto účelu využije členský stát osobní číslo, které bylo osobě povinné k dani již přiděleno pro účely povinností vyplývajících z vnitrostátního systému.

Osoby povinné k dani, které mají sídlo hospodářské činnosti nebo stálou provozovnu ve více než jednom členském státě, mohou požádat, aby byla každá provozovna registrována podle zjednodušeného systému jednoho správního místa, pokud se týče zboží dodaného nebo služeb poskytnutých v členských státech, kde nemají sídlo své hospodářské činnosti ani stálou provozovnu.

3. Osoba povinná k dani ohlásí členskému státu identifikace jakékoli změny údajů poskytnutých při registraci podle odstavce 1. Ohlášení se provádí elektronickými prostředky.

4. V případě, že chce osoba povinná k dani ukončit svou účast v systému nebo se její činnost změnit v takovém rozsahu, že již nesplňuje podmínky zjednodušeného systému jednoho správního místa, oznámí tuto skutečnost členskému státu identifikace. Oznámení se provádí elektronickými prostředky.
5. Osobu povinnou k dani, která již nesplňuje podmínky zjednodušeného systému jednoho správního místa, členský stát identifikace bez prodloužení vyřadí z identifikačního registru.

Členský stát identifikace vyloučí osoby povinné k dani z účasti v zjednodušeném systému jednoho správního místa zejména v následujících případech :

- (a) pokud osoba povinná k dani oznámí členskému státu identifikace, že již nedodává zboží nebo služby do jiného členského státu nebo jiných členských států, než je členský stát identifikace;
- (b) pokud lze jinak předpokládat, že osoba povinná k dani ukončila své činnosti podléhající dani;
- (c) pokud osoba povinná k dani již nesplňuje požadavky nezbytné pro účast v tomto systému;
- (d) pokud osoba povinná k dani opakovaně porušuje pravidla stanovená pro účast v tomto systému.

D. Identifikace

Osoba povinná k dani, která je přihlášená podle zjednodušeného systému jednoho správního místa, nebude identifikována ve smyslu čl. 22 odst. 1 písm. c) jinde, než v členském státě usazení.

E. Daňová přiznání a souhrnné výkazy

1. Osoba povinná k dani, registrovaná podle zjednodušeného systému jednoho správního místa, podá členskému státu identifikace přiznání k dani z přidané hodnoty za každé kalendářní čtvrtletí, v němž uvede všechny dodávky zboží a služeb, které podléhají dani z přidané hodnoty v členských státech, kde nemá sídlo své hospodářské činnosti nebo stálou provozovnu. Není-li osoba povinná k dani usazená uvnitř Společenství, musí daňové přiznání zahrnovat i zboží dodané nebo služby poskytnuté v členském státě identifikace.

Daňové přiznání, vyplněné elektronicky, se podává do 20 dnů po ukončení zdaňovacího období, za které se daňové přiznání podává.

2. Daňové přiznání podle odstavce 1 musí obsahovat všechny údaje potřebné k výpočtu splatné daně a k provedení odpočtu daně, které budou provedeny za zdaňovací období uvedené v daňovém přiznání; tyto údaje budou uvedeny za každý stát spotřeby, kde vznikla daňová povinnost.
3. Daňové přiznání podle odstavce 1 bude obsahovat údaje v euro. Členské státy spotřeby, které nepřijaly euro, mohou vyžadovat, aby ta část daňového přiznání,

kteřá se týká zboží a služeb uskutečněných na jejich území, byla uvedena v tuzemské měně.

4. V případech, kdy je osoba povinná k dani podle čl. 28a odst. 5 písm. b) povinná podávat údaje podle čl. 22 odst. 6 písm. b), bude číslo uvedené v čl. 22 odst. 6 písm. b) třetího pododstavce druhé odrážky stejné jako číslo uvedené v první odrážce téhož pododstavce. Osoba povinná k dani v souhrnném výkazu zřetelně označí členský stát, kde došlo k nabytí zboží.

F. Odvody a vrácení daně

1. Osoba povinná k dani uhradí daň z přidané hodnoty při podání daňového přiznání. Odvod daně bude proveden přímo na bankovní účet každého dotčeného členského státu spotřeby a v příslušné měně.
2. Jestliže za dané kalendářní čtvrtletí překročí výše přípustného odpočtu daně výši splatné daně, mohou členské státy daň vrátit nebo převést nadměrný odpočet daně do následujícího období v souladu s podmínkami, které samy stanovily podle čl. 18 odst. 4.

G. Zvláštní ustanovení pro osoby povinné k dani usazené mimo Společenství

Členský stát identifikace označí ve smyslu čl. 22 odst. 1 písm. c) osobu povinnou k dani, která není usazená uvnitř Společenství, ve stejné lhůtě, která je podle části C odst. 2 tohoto článku určena pro registraci.“

- (5) Článek 24 se mění takto :

(a) Odstavce 2, 3 a 4 se nahrazují novými odstavci, které zní :

- „2. Členské státy mohou osvobodit osoby povinné k dani, jejichž roční obrat nepřesahuje mez, která nesmí být stanovena vyšší než 100 000 eur nebo ekvivalent této hodnoty v národní měně při směnném kurzu platném ke dni 1. července 2006. Členské státy mohou zavést jednu nebo více mezí, které však nesmí přesáhnout 100 000 eur nebo ekvivalent této hodnoty v národní měně při směnném kurzu platném ke dni 1. července 2006.

Členské státy mohou zavedené meze každý rok upravovat. Na základě výročního přezkumu mohou členské státy maximální mez 100 000 eur nebo ekvivalent této hodnoty v národní měně při směnném kurzu platném ke dni 1. července 2006 zvýšit, ale jen proto, aby zachovaly její reálnou hodnotu.

Členské státy, které v souladu s článkem 14 Směrnice 67/228/EHS využily možnosti zavést osvobození nebo odstupňované daňové úlevy, mohou tato osvobození a úlevy a prováděcí pravidla k nim ponechat v platnosti, pokud odpovídají systému DPH.

3. Osvobození podle odst. 2 se nepoužije pro následující plnění :

(a) plnění uskutečňovaná ve smyslu čl. 4 odst. 3 pouze příležitostně;

(b) zboží dodané nebo služby poskytnuté novými dopravními prostředky v souladu s podmínkami stanovenými v čl. 28c části A;

- (c) zboží dodané nebo služby poskytnuté osobou povinnou k dani, neusazenou v členském státě, v němž vznikla daňová povinnost.
4. Obrát, ke kterému se přihlíží pro účely použití odstavce 2, sestává z následujících částek bez daně z přidané hodnoty :
- (a) z částky vyjadřující hodnotu zboží a služeb v rozsahu, ve kterém jsou zdaněny, včetně plnění osvobozených od daně s vrácením daně odvedené na předchozím stupni podle článku 28 odst. 2;
- (b) z částky vyjadřující hodnotu plnění osvobozených od daně podle článku 15;
- (c) z částky vyjadřující hodnotu operací s nemovitostmi a finančních operací uvedených v čl. 13 části B písm. d), jakož i hodnotu pojišťovacích služeb, nejsou-li tato plnění doprovázena plněními.

Při výpočtu obrátu se však nebere zřetel na převod hmotného nebo nehmotného investičního majetku podniku.“

- (b) Odstavce 8 a 9 se zrušují.
- (6) Článek 24a se zrušuje.
- (7) V článku 28b části B se odstavec 2 nahrazuje tímto :

„Odstavec 1 se nevztahuje na dodání zboží odeslaného nebo přepraveného do jiného členského státu, než je členský stát dodavatele, pokud jsou splněny následující podmínky :

- (a) dodané zboží není výrobkem podléhajícím spotřební dani;
- (b) celková hodnota takových dodání bez daně z přidané hodnoty nepřekročí v jednom kalendářním roce 150 000 eur nebo ekvivalent této hodnoty v národní měně;
- (c) celková hodnota bez daně z přidané hodnoty dodávky jiného zboží než výrobků podléhajících spotřební dani v předchozím kalendářním roce nepřekročila 150 000 eur nebo ekvivalent této hodnoty v národní měně.“

Článek 2

1. Členské státy přijmou a zveřejní nejpozději do 30. června 2006 právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí. Neprodleně sdělí Komisi znění těchto předpisů a srovnávací tabulku mezi ustanoveními těchto předpisů a této směrnicí.

Členské státy použijí tyto předpisy ode dne 1. července 2006.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musejí obsahovat odkaz na tuto směrnicí nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 3

Tato směrnice vstupuje v platnost dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 4

Tato směrnice je určena členskými státy.

V Bruselu dne [...].

*Za Radu
Předseda*

Návrh

SMĚRNICE RADY

kteřou se stanoví pravidla pro vrácení daně z přidané hodnoty stanovené směrnicí 77/388/EHS osobám povinným k dani neusazeným v tuzemsku, ale v jiném členském státě

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,

s ohledem na směrnici Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu - Společný systém jednoho správního místa daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně¹², a zvláště článek 29a uvedené směrnice,

s ohledem na návrh předložený Komisí¹³,

vzhledem k těmto důvodům :

- (1) Správním úřadům členských států i podnikům vznikly v důsledku prováděcích předpisů ke směrnici Rady 77/388/EHS stanovených směrnicí Rady 79/1072/EHS ze dne 6. prosince 1979 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu - Úprava vrácení daně z přidané hodnoty osobám povinným k dani neusazeným v tuzemsku¹⁴ značné problémy.
- (2) Pravidla stanovená uvedenou směrnicí by měla být změněna tak, aby rozhodnutí týkající se žádosti o vrácení daně mohla být vydána do tří měsíců ode dne podání žádosti a v téže lhůtě mohla být vrácena daň. V tomto ohledu by měl být postup zjednodušen a modernizován možnostmi využití moderních technologií.
- (3) Nový postup posílí právní jistotu podniků, jelikož vrácení daně již nebude moci být v případě překročení lhůty zamítnuto.
- (4) Směrnice 77/388/EHS obsahovala ustanovení týkající se použití směrnice 79/1072/EHS. Z důvodu větší přehlednosti se toto ustanovení začleňuje do této směrnice a ve směrnici 77/388/EHS se zrušuje.
- (5) Vzhledem k tomu, že cílů navrhovaného opatření nemohou členské státy dosáhnout samy, a díky jeho rozsahu je snazší tyto cíle naplnit na úrovni Společenství, může Společenství přijmout opatření v souladu s principem subsidiarity stanoveným v článku 5 Smlouvy. V souladu s principem proporcionality, stanoveným v uvedeném

---

¹² Úř. věst. L 145, 13.6.1977, s. 1. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 2004/66/ES (Úř. věst. L 168, 1.5.2004, s. 35).

¹³ Úř. věst. C [...], [...], s. [...].

¹⁴ Úř. věst. L 331, 27.12.1979, s.11. Směrnice naposledy pozměněná aktem o přistoupení v roce 2003.

článku, zasahuje směrnice jen ty oblasti, které jsou nutné pro dosažení výše uvedených cílů.

(6) V zájmu větší přehlednosti by měla být směrnice 79/1072/EHS nahrazena,

PŘIJALA TUTO SMĚRNICI :

Článek 1

1. Tato směrnice stanoví pravidla pro vrácení daně z přidané hodnoty podle čl. 17 odst. 3 směrnice 77/388/EHS ve znění čl. 28f uvedené směrnice osobám povinným k dani ve smyslu čl. 4 odst. 1 této směrnice a v souladu s odst. 2 tohoto článku, které nejsou usazené v tuzemsku, ale v jiném členském státě (dále jen „neusazené osoby povinné k dani“).
2. Tato směrnice se použije na neusazené osoby povinné k dani, které splňují následující podmínky :
  - (a) během období, za které se žádá o vrácení daně, neměly na území státu (dále jen „členského státu vrácení daně“) sídlo své hospodářské činnosti ani stálou provozovnu, v níž by prováděly obchodní činnost, ani své bydliště či obvyklé místo pobytu, pokud takové sídlo či provozovnu nemají;
  - (b) během období, za které se žádá o vrácení daně, nedodaly zboží ani neposkytly služby, které se považují za dodané v členském státě vrácení daně, s výjimkou následujících plnění :
    - (i) dopravní služby a související doprovodné služby osvobozené podle čl. 14 odst. 1 písm. i), čl. 15 nebo čl. 16 odst. 1 částí B, C a D směrnice 77/388/EHS;
    - (ii) dodání zboží nebo poskytnutí služeb v případech, kdy je daň z přidané hodnoty splatná pouze osobou, které je zboží dodáno nebo služba poskytnuta podle čl. 21 odst. 1 písmen a), b), c) a f) směrnice 77/388/EHS.

Článek 2

Tato směrnice se nepoužije na zboží, jehož dodání je nebo může být osvobozeno od daně podle čl. 28c části A směrnice 77/388/EHS, pokud je dodané zboží odesláno nebo přepraveno pořizovatelem nebo na jeho účet. Nepoužije se ani na zboží, jehož dodání je nebo může být osvobozeno od daně podle čl. 15 bodu 2 směrnice 77/388/EHS.

Článek 3

Členské státy vrátí neusazené osobě povinné k dani daň z přidané hodnoty odvedenou v souvislosti se zbožím nebo službami, které jí dodaly nebo poskytly jiné osoby povinné k dani na jejich území, nebo v souvislosti s dovozem zboží na jejich území, pokud u tohoto zboží nebo služeb vznikl nárok na odpočet daně a použijí se pro účely následujícího plnění :

- (a) plnění stanovené v čl. 17 odst. 3 písmen a) a b) směrnice 77/388/EHS;
- (b) plnění, za které může odvést daň pouze osoba, které je zboží dodáno nebo služba poskytnuta podle čl. 21 odst. 1 písmen a), b), c) a f) směrnice 77/388/EHS.

Článek 4

Způsobilost pro vrácení daně podle článku 3 vznikne pouze neusazené osobě povinné k dani uskutečňující plnění, která zakládají nárok na odpočet daně v členském státě, v němž je usazena.

Uskutečňuje-li neusazená osoba povinná k dani v členském státě usazení plnění, která zakládají nárok na odpočet, i plnění, která nárok na odpočet nezakládají, může být v členském státě vrácen jen podíl daně z přidané hodnoty připadající na hodnotu prvního druhu plnění.

Článek 5

1. Neusazené osobě povinné k dani může být vrácena daň podle článku 3, podá-li žádost o vrácení daně (dále jen „žádost“) v členském státě usazení. Tato žádost se podává elektronickými prostředky.
2. V žádosti uvede osoba povinná k dani následující údaje za každý členský stát, kde odvedla daň z přidané hodnoty :
  - (a) jména a plnou adresu dodavatele;
  - (b) s výjimkou dovozu, daňové identifikační číslo dodavatele nebo daňové registrační číslo stanovené členským státem v souladu s čl. 22 odst. 9 písm. e) směrnice 77/388/EHS;
  - (c) s výjimkou dovozu, kód ISO členského státu nákupu v souladu s čl. odst. 1 písm. d) směrnice 77/388/EHS;
  - (d) datum a číslo faktury nebo dovozního dokladu;
  - (e) základ daně a výši daně z přidané hodnoty vyjádřené v měně členského státu, kde byla daň odvedena;
  - (f) výši odpočitatelné daně z přidané hodnoty vyjádřenou v měně členského státu, kde byla daň odvedena;
  - (g) druh pořízeného zboží, služeb a výdajů podle následujících kódů :
    1. = palivo;
    2. = ubytování;
    3. = hostinské služby;
    4. = cestovní výlohy, např. jízdné v taxi, krátkodobý pronájem dopravního prostředku, jízdenky na veřejnou dopravu;

5. = veletrhy a výstavy;
6. = leasing dopravního prostředku;
7. = mýtné a silniční poplatky;
8. = ostatní.

Zboží a služby zařazené pod kód 8 písmena g) prvního pododstavce je třeba řádně popsat.

Článek 6

1. Žádost se bude vztahovat na koupi zboží a služeb vyfakturovanou nebo na dovozy uskutečněné za období, které trvalo alespoň tři měsíce a nejvýše jeden kalendářní rok. Žádost se však může vztahovat i na období kratší tří měsíců, pokud toto období představuje zbytek kalendářního roku.

Žádost se může vztahovat také na faktury nebo dovozní doklady, které nebyly zahrnuty v předchozích žádostech, a týkají se plnění dokončených v příslušném kalendářním roce.

Žádost musí být podána do šesti měsíců od konce kalendářního roku, v jehož průběhu vznikla daňová povinnost.

2. Vztahuje-li se žádost na období, které je kratší než jeden kalendářní rok, ale delší než tři měsíce, požadovaná výše vrácené daně nesmí být nižší než 200 eur nebo ekvivalent této hodnoty v národní měně.

Vztahuje-li se žádost na kalendářní rok nebo na zbytek kalendářního roku, výše vrácené daně nesmí být nižší než 25 eur nebo ekvivalent hodnoty této hodnoty v národní měně.

Článek 7

1. Členský stát, ve kterém byla odvedena daň z přidané hodnoty, oznámí rozhodnutí o žádosti o vrácení daně žadateli do tří měsíců ode dne jejího podání.
2. Daň bude vrácena před uplynutím tříměsíční lhůty uvedené v odstavci 1.

Daň bude vrácena v členském státě vrácení daně nebo v případě, že o to žadatel požádá, v členském státě, v němž je žadatel usazen. V druhém případě si členský stát vrácení daně odečte bankovní poplatky za převod z částky, která má být vrácena žadateli.

3. Bude-li žádost zamítnuta, musí příslušné úřady členského státu, v němž vznikla daňová povinnost, sdělit důvody pro zamítnutí žádosti neusazené osobě povinné k dani.

Odvolání proti takovému rozhodnutí se podává příslušným úřadům členského státu, v němž vznikla daňová povinnost, ve stejné formě a lhůtě, které platí pro vznesení nároku na vrácení daně osobou povinnou k dani usazenou v dotyčném členském státě.

4. V určitých případech si může členský stát, v němž vznikla daňová povinnost, do tří měsíců ode dne podání žádosti vyžádat poskytnutí dodatečných údajů. Po uplynutí této lhůty již nelze o poskytnutí dodatečných údajů žádat.

V takových případech bude rozhodnutí o žádosti oznámeno žadateli do tří měsíců ode dne, kdy byly dodatečné údaje žadatelem poskytnuty. Ve stejné lhůtě bude vrácena daň.

5. Nebude-li v příslušné lhůtě a za podmínek stanových v odstavcích 2 a 3 žadateli oznámeno zamítnutí žádosti, považuje se tato žádost za schválenou.

Článek 8

V případě, že nedošlo k zamítnutí žádosti o vrácení daně, avšak daň nebyla vrácena před koncem tříměsíční lhůty uvedené v čl. 7 odst. 1 prvním pododstavci nebo případně v čl. 7 odst. 4 druhém pododstavci, vznikne žadateli u dotyčného členského státu nárok na úrok ve výši 1% měsíčně počítaný ode dne, kdy měla být daň vrácena, až do dne, kdy bude skutečně uhrazena.

Článek 9

Směrnice 79/1072/EHS se zrušuje s účinností ode dne 1. července 2006.

Odkazy na zrušenou směrnici se považují za odkazy na tuto směrnici.

Článek 10

1. Členské státy přijmou a zveřejní nejpozději do 1. července 2006 právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí. Neprodleně sdělí Komisi znění těchto předpisů a srovnávací tabulku mezi ustanoveními těchto předpisů a této směrnicí.

Členské státy použijí tyto předpisy ode dne 1. července 2006.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musejí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 11

Tato směrnice vstupuje v platnost dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 12

Tato směrnice je určena členskými státy.

V Bruselu dne [...].

*Za Radu
Předseda*

Návrh

NAŘÍZENÍ RADY

kterým se mění nařízení Rady (ES) č. 1798/2003 s ohledem na zavedení opatření správní spolupráce v oblasti zjednodušeného systému jednoho správního místa a postupu při vrácení daně z přidané hodnoty

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména článek 93 této smlouvy,

s ohledem na návrh předložený Komisí¹⁵,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu¹⁶,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru¹⁷,

vzhledem k těmto důvodům :

- (1) Podle směrnice Rady 200Y/XX/ES ze dne DD/MM/200X, kterou se mění směrnice 77/388/EHS s cílem zjednodušit povinnosti týkající se daně z přidané hodnoty¹⁸, by měl být zjednodušený systém jednoho správního místa nabídnut všem osobám povinným k dani z přidané hodnoty (DPH) v členském státě, kde nejsou usazeny.
- (2) Směrnicí Rady 200Y/YY/ES ze dne DD/MM/200Y, kterou se stanoví pravidla pro vrácení daně z přidané hodnoty osobám povinným k dani neusazeným v tuzemsku, ale v jiném členském státě¹⁹, se zjednodušuje postup pro vrácení DPH v členském státě, kde není dotčená osoba povinná k dani registrovaná k DPH.
- (3) Obě tyto směrnice však vyžadují výměnu značného objemu dodatečných informací mezi různými dotčenými členskými státy. Z tohoto důvodu je nezbytné změnit nařízení Rady (ES) č. 1798/2003/ES ze dne 7. října 2003 o správní spolupráci v oblasti daně z přidané hodnoty a o zrušení nařízení (EHS) č. 218/92²⁰. Výměna požadovaných informací by neměla dotčeným členským státům způsobit neúměrnou administrativní zátěž.

---

¹⁵ Úř. věst. C [...], [...], s. [...].

¹⁶ Úř. věst. C [...], [...], s. [...].

¹⁷ Úř. věst. C [...], [...], s. [...].

¹⁸ Úř. věst. C [...], [...], s. [...].

¹⁹ Úř. věst. C [...], [...], s. [...].

²⁰ Úř. věst. L 264, 15.10.2003, s. 1.

- (4) Výměna informací by se měla provádět elektronickými prostředky za využití stávajících systémů výměny informací.
- (5) Je nezbytné ujasnit povinnosti členských států identifikace a spotřeby, zejména s ohledem na lhůty pro přenos informací a kontrolu osob povinných k dani.
- (6) Vzhledem k tomu, že cílů navrhovaného opatření nemohou členské státy dosáhnout samy a že vzhledem k rozsahu navrhovaných opatření je snazší tyto cíle naplnit na úrovni Společenství, může Společenství přijmout opatření v souladu s principem subsidiarity stanoveným v článku 5 Smlouvy. V souladu s principem proporcionality stanoveným v uvedeném článku se toto nařízení vztahuje jen na ty oblasti, které jsou nutné pro dosažení výše uvedených cílů,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ :

Článek 1

Nařízení (ES) č. 1798/2003 se mění takto :

- (1) V čl. 1 odst. 1 se doplňuje nový pátý pododstavec, který zní :

„Toto nařízení rovněž stanoví pravidla a postupy pro elektronickou výměnu informací o dani z přidané hodnoty u zboží dodávaného a služeb poskytovaných osobami povinnými k dani, které si zvolily zvláštní režim podle článku 22b směrnice 77/388/EHS nebo které využívají postup vrácení DPH podle směrnice Rady 200Y/YY/ES* stanovený pro osoby povinné k dani neusazené v tuzemsku, ale v jiném členském státě.

(*) Úř. věst. L [...], [...], s. [...];

- (2) Vkládají se následující hlavy VIa a VIb, které znějí :

„HLAVA VIa

Ustanovení týkající se výměny a uchování informací v rámci „zjednodušeného systému jednoho správního místa“ podle článku 22b směrnice 77/388/EHS

Článek 34a

Pro účely této hlavy se použijí definice uvedené v čl. 22b části A směrnice 77/388/EHS.

Článek 34b

1. Členský stát identifikace předá elektronicky příslušným orgánům jiných členských států následující informace :

- (a) u osob povinných k dani, které budou zaregistrovány ve zvláštním režimu podle článku 22b směrnice 77/388/EHS (dále jen „zjednodušený systém jednoho správního místa“), informace stanovené v čl. 22b části C odst. 1 uvedené směrnice, nejpozději do deseti dnů od konce kalendářního měsíce, ve kterém proběhla registrace;
  - (b) informace o jakékoli změně údajů, jak je uvedeno v čl. 22b části C odst. 3 směrnice 77/388/EHS, nebo o ukončení nebo změně činnosti, jak je uvedeno v čl. 22b části C odst. 4 uvedené směrnice, nejpozději do deseti dnů od chvíle, kdy se o těchto informacích dozvěděl;
  - (c) informace o jakémkoli vydaném rozhodnutí podle čl. 22b části C odst. 5 směrnice 77/388/EHS, kterým byla osoba povinná k dani vyřazena z registru osob využívajících zjednodušený systém jednoho správního místa, nejpozději do deseti dnů od konce kalendářního měsíce, ve kterém bylo rozhodnutí vydáno;
  - (d) informace o všech osobách povinných k dani na svém území, které si ne zvolily zjednodušený systém jednoho správního místa, ale které uskutečňují dodávky zboží podléhajícího v souladu s čl. 28b části B odst. 2 směrnice 77/388/EHS dani z přidané hodnoty v jiném členském státě, než členský stát usazení.
2. Technické podrobnosti, které se týkají poskytování informací podle odstavce 1, zejména co se týče obsahu a formy běžných elektronických zpráv, se stanoví postupem podle čl. 44 odst. 2.

Článek 34c

1. Každý členský stát zavede a udržuje v aktuální podobě databázi, v níž je uložen seznam osob povinných k dani dodávajících zboží nebo poskytujících služby podle zjednodušeného systému jednoho správního místa.
2. Použije se článek 22.

Článek 34d

1. Členský stát identifikace předá elektronicky příslušným orgánům dotčeného členského státu podrobné informace obdržené podle čl. 22b části E odst. 1 směrnice 77/388/EHS, které se týkají daňových přiznání za kalendářní čtvrtletí podaných osobami povinnými k dani registrovanými podle zjednodušeného systému jednoho správního místa, a rovněž jakékoli informace, které se týkají změny těchto daňových přiznání, a to do pěti dnů ode dne, kdy tyto informace samy obdržel.
2. Technické podrobnosti, které se týkají poskytování informací podle odstavce 1, zejména co se týče obsahu a formy běžných elektronických zpráv, se stanoví postupem podle čl. 44 odst. 2.

Článek 34e

Členský stát identifikace uchovává po určitou minimální dobu, nezbytnou pro účel kontroly, informace obdržené podle čl. 22b části E odst. 1 směrnice 77/388/EHS, které se týkají čtvrtletních daňových přiznání osob povinných k dani registrovaných podle zjednodušeného systému jednoho správního místa. Toto období se stanoví postupem podle čl. 44 odst. 2.

Článek 34f

1. Každý členský stát uveřejní na své webové stránce podrobné informace, které se týkají :
  - (a) fungování zjednodušeného systému jednoho správního místa;
  - (b) pravidel zavedených vnitrostátními právními předpisy, která platí pro plnění uskutečněná v jiných členských státech;
  - (c) číslo bankovního účtu a další údaje pro potřeby zúčtování, které mají osoby povinné k dani využívající zjednodušený systém jednoho správního místa uvést v příkazu k platbě.

Elektronická adresa na webové stránky členských států bude osobám povinným k dani oznámena při registraci podle čl. 22b části C odst. 2 směrnice 77/388/EHS.

2. Každý členský stát zašle Komisi svá pravidla zavedená vnitrostátní právními předpisy, která se týkají zdanitelných plnění, a Komise zajistí překlad těchto informací do všech úředních jazyků Evropského společenství.
3. Podrobné údaje a forma týkající se informací stanovených v odstavci 1 se stanoví postupem podle čl. 44 odst. 2.

Článek 34g

1. Kontrola osob povinných k dani, které si zvolily zjednodušený systém jednoho správního místa, bude, pokud možno, koordinována členskými státy.
2. Pokud se členský stát identifikace rozhodne provést na svém území audit osoby povinné k dani, která si zvolila zjednodušený systém jednoho správního místa, sdělí tuto skutečnost předem příslušným orgánům ostatních dotčených členských států.
3. Pokud se členský stát spotřeby rozhodne provést na svém území audit osoby povinné k dani, která je registrována podle zjednodušeného systému jednoho správního místa a uskutečňovala dodávky na jeho území, sdělí tuto skutečnost předem příslušným orgánům ostatních dotčených členských států.
4. Každý dotčený členský stát se může zúčastnit auditu prováděného členským státem identifikace nebo spotřeby. Takový audit se může provádět za využití postupů stanovených v člancích 11 a 12.

HLAVA VIb

Ustanovení týkající se výměny a uchování informací v rámci postupu stanoveného směrnicí 200Y/YY/ES pro vrácení daně z přidané hodnoty osobám povinným k dani neusazeným v tuzemsku, ale v jiném členském státě

Článek 34h

1. Pokud příslušný orgán členského státu obdrží žádost o vrácení daně z přidané hodnoty podle článku 3 směrnice 200Y/YY/ES, informuje v této věci elektronicky do deseti dnů od konce kalendářního měsíce, během kterého žádost obdržel, příslušné orgány každého dotčeného členského státu nákupu a potvrdí tak, zda žadatel je či není identifikován pro účely daně z přidané hodnoty na jeho území.
2. Technické podrobnosti, které se týkají poskytování informací podle odstavce 1, zejména co se týče obsahu a formy běžných elektronických zpráv, se stanoví postupem podle čl. 44 odst. 2.

Článek 34i

Informace o postupu vrácení daně podle směrnice 200Y/YY/ES a o příslušných vnitrostátních právních předpisech, zejména případných omezeních nároku na odpočet daně zavedených podle článku 17a směrnice 77/388/EHS, budou uvedeny na webové stránce uvedené v článku 34f.“

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnosti dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se ode dne 1. ledna 2006.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne [...].

*Za Radu
předseda*